

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

21. Το καθοδηγητικό κείμενο (21. Peṭakopadesapāṭi)

1. Πρώτο επίπεδο της εξήγησης των ευγενών αληθειών
(1. Ariyasaccaparākāsanapaṭhamabhūmi)

[Pe 1, PTS 1-22]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

21. Το καθοδηγητικό κείμενο

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Στη συλλογή μικρών κειμένων

Το καθοδηγητικό κείμενο

1. Πρώτο επίπεδο της εξήγησης των ευγενών αληθειών

Τιμή στους Πλήρως Αυτοφωτισμένους που βλέπουν την υπέρτατη πραγματικότητα

Αυτών που έχουν φτάσει στην τελειότητα των αρετών όπως η ηθική και τα λοιπά.

1. Δύο αιτίες, δύο συνθήκες για την έγερση της ορθής άποψης του μαθητή -η φωνή από άλλον σύμφωνα με την αλήθεια και η εσωτερική συνετή προσοχή. Εκεί ποια είναι η φωνή από άλλον; Η διδασκαλία από άλλον, η νουθεσία, η παραίνεση, η ομιλία για την αλήθεια, η προσαρμογή στην αλήθεια. Τέσσερις αλήθειες - ο υπαρξιακός πόνος, η προέλευση, η παύση, η οδός. Αυτών των τεσσάρων αληθειών η διδασκαλία, η επίδειξη, η αποκάλυψη, η ανάλυση, η διασαφήνιση, η διακήρυξη - αυτό ονομάζεται η φωνή σύμφωνα με την αλήθεια.

2. Εκεί ποια είναι η εσωτερική συνετή προσοχή;

Εσωτερική συνετή προσοχή ονομάζεται αυτή που στη Διδασκαλία όπως διδάχθηκε, χωρίς να κατευθύνει το αντικείμενο εξωτερικά, είναι συνετή προσοχή - αυτή ονομάζεται συνετή προσοχή.

Αυτός ο τρόπος είναι συνετός, η θύρα, η μέθοδος, το μέσο. Όπως ένας άνθρωπος τρίβοντας ξερό ξύλο χωρίς υγρασία με ξερό πάνω ξύλο για άναμμα φωτιάς στη στεριά είναι ικανός για το επίτευγμα της φωτιάς. Για ποιο λόγο; Συνετά για το επίτευγμα της φωτιάς. Ακριβώς έτσι αυτός που στρέφει την προσοχή του σε αυτή τη μη διαστρεβλωμένη διδαχή της Διδασκαλίας για τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση και την οδό - αυτή ονομάζεται συνετή προσοχή.

Όπως τρεις παρομοιώσεις που δεν είχαν ακουστεί πριν και δεν είχαν ακουστεί ποτέ πριν εμφανίζονται. Όποιος πράγματι δεν έχει απαλλαγεί από το πάθος για τις ηδονές... κ.λπ... δύο παρομοιώσεις πρέπει να γίνουν ασύνετα, ειπώθηκε στα τελευταία. Εκεί και η φωνή από άλλον και η εσωτερική συνετή προσοχή -αυτές είναι οι δύο συνθήκες. Η σοφία που εγείρεται από τη φωνή από άλλον -αυτή ονομάζεται σοφία αποκτημένη μέσω της μάθησης. Η σοφία που εγείρεται από την εσωτερική συνετή προσοχή - αυτή ονομάζεται σοφία αποκτημένη μέσω του στοχασμού. Αυτές οι δύο σοφίες πρέπει να γίνουν γνωστές. Και οι δύο προηγούμενες συνθήκες. Αυτές οι δύο αιτίες, οι δύο συνθήκες για την έγερση της ορθής άποψης του μαθητή.

3. Εκεί, αυτός που δεν κατανοεί το νόημα της φωνής από άλλον σύμφωνης με την αλήθεια που διδάχθηκε, θα γίνει αυτός που βιώνει το νόημα - αυτό είναι αδύνατον. Και αυτός που βιώνει το νόημα θα εφαρμόσει συνετή προσοχή - αυτό είναι αδύνατον. Αυτός που κατανοεί το νόημα της φωνής από άλλον σύμφωνης με την αλήθεια που διδάχθηκε, θα γίνει αυτός που βιώνει το νόημα - αυτό είναι δυνατόν. Και αυτός που βιώνει το νόημα θα εφαρμόσει συνετή προσοχή - αυτό είναι δυνατόν. Αυτή είναι η αιτία, αυτό είναι το αντικείμενο, αυτό είναι το μέσο για την απελευθέρωση του μαθητή, δεν υπάρχει άλλο. Αυτός που δεν είναι συνδεδεμένος με την κατανόηση του νοήματος της ομιλίας ούτε με την επιδίωξη της φωνής, μη κατανοώντας το νόημα της φωνής από άλλον, δεν είναι δυνατόν να επιτύχει το υπερανθρώπινο επίτευγμα, την επαρκή ευγενή γνώση και ενόραση· γι' αυτό, από αυτόν που επιθυμεί να σβήσει, τα νοήματα πρέπει να αναζητηθούν μέσω της μάθησης. Εκεί, για την αναζήτηση αυτή είναι η διαδοχή: δεκαέξι μέθοδοι, πέντε τρόποι, δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι.

Εκεί αυτός είναι ο συνοπτικός στίχος

Δεκαέξι μέθοδοι είναι η Νέττι, πέντε τρόποι η αναζήτηση της Διδαχής· δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι, εκτέθηκαν από τον Κατσάγιανα.

4. Εκεί ποιες είναι οι δεκαέξι μέθοδοι;

Διδασκαλία, διερεύνηση, εγκυρότητα, εγγύτατη αιτία, χαρακτηριστικό, τετραπλή διάταξη, περιστροφή, διαίρεση, αντιστροφή, συνωνυμία, προσδιορισμός, είσοδος, καθαρισμός, καθορισμός, συμπλήρωμα, επίθεση - αυτές είναι οι δεκαέξι μέθοδοι.

Εκεί ο συνοπτικός στίχος

Διδασκαλία, διερεύνηση, εγκυρότητα, και εγγύτατη αιτία και χαρακτηριστικό· και τετραπλή διάταξη και περιστροφή, διαίρεση, αντιστροφή.

Και συνωνυμία και προσδιορισμός, και είσοδος και καθαρισμός· καθορισμός, συμπλήρωμα, επίθεση δέκατη έκτη -·

5. Εκεί ποιες είναι οι πέντε μέθοδοι;

Περисτροφή της απόλαυσης, τριπλή λαμπρότητα, παιχνίδι του λιονταριού, παρατήρηση κατευθύνσεων, άγκιστρο.

Εκεί ο συνοπτικός στίχος

Πρώτη η περιστροφή της απόλαυσης, και δεύτερη η τριπλή λαμπρότητα· Το παιχνίδι του λιονταριού ονομάζεται, τρίτη είναι αυτή η μέθοδος.

Την παρατήρηση κατευθύνσεων είπαν, τέταρτη η μέθοδος που φανερώνει· Πέμπτη το άγκιστρο ονομάζεται, όλες οι πέντε μέθοδοι έχουν κατανοηθεί.

6. Εκεί ποιοι είναι οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι;

Η άγνοια, η επιθυμία, η απληστία, το μίσος, η αυταπάτη, η αντίληψη του ωραίου, η αντίληψη της ευτυχίας, η αντίληψη του μόνιμου, η αντίληψη του εαυτού, η νοητική ηρεμία, η διόραση, η μη-απληστία, το μη-μίσος, η μη-αυταπάτη, η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου, η αντίληψη της παροδικότητας, η

αντίληψη του μη-εαυτού· αυτοί είναι οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι. Εκεί εννέα όροι είναι φαύλοι, όπου κάθε φαύλο συγκλίνει. Εννέα όροι είναι καλοί, όπου κάθε καλό συγκλίνει.

Ποιοι είναι οι εννέα φαύλοι όροι, όπου κάθε φαύλο συγκλίνει;

Από την άγνοια μέχρι την αντίληψη του εαυτού· αυτοί είναι οι εννέα φαύλοι όροι, όπου κάθε φαύλο συγκλίνει.

Ποιοι είναι οι εννέα καλοί όροι, όπου κάθε καλό συγκλίνει;

Από τη νοητική ηρεμία μέχρι την αντίληψη του μη-εαυτού· αυτοί είναι οι εννέα καλοί όροι, όπου κάθε καλό συγκλίνει. Αυτοί είναι οι δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι.

Εκεί αυτοί είναι οι συνοπτικοί στίχοι

Η επιθυμία και η άγνοια, η απληστία, το μίσος και έτσι ακριβώς η αυταπάτη· και οι τέσσερις ψευδαισθήσεις· το επίπεδο των νοητικών μολύνσεων είναι εννέα όροι.

Και οι εφαρμογές της μνήμης, η νοητική ηρεμία, η διόραση, η καλή ρίζα· αυτό είναι όλο το καλό· το επίπεδο των ικανοτήτων είναι εννέα όροι.

Κάθε καλό συνδέεται με εννέα όρους, και κάθε φαύλο με εννέα· σε κάθε πλευρά εννέα θεμελιώδεις όροι, και από τις δύο πλευρές δεκαοκτώ θεμελιώδεις όροι.

Από αυτούς τους δεκαοκτώ θεμελιώδεις όρους, όσοι είναι οι εννέα φαύλοι όροι, αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου· όσοι είναι οι εννέα καλοί όροι, αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Έτσι ο καρπός της προέλευσης είναι ο υπαρξιακός πόνος, ο καρπός της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου είναι η παύση. Αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες διδάχθηκαν από τον Ευλογημένο στη Μπαρνασί.

7. Εκεί για την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου αμέτρητα γράμματα, όροι, φράσεις, τρόποι, γλωσσικές εκφράσεις, επεξηγήσεις διδάχθηκαν για την επίδειξη, τη διακήρυξη, την αποκάλυψη, την ανάλυση, τη διασαφήνιση, τη δήλωση αυτού ακριβώς του νοήματος· έτσι είναι για όλες τις αλήθειες. Έτσι κάθε μία αλήθεια πρέπει να αναζητείται με αμέτρητα γράμματα, όρους, φράσεις, τρόπους, γλωσσικές εκφράσεις και επεξηγήσεις· και αυτή η φράση με την ποικιλία του νοήματος, αλλά το νόημα ακριβώς με την ποικιλία της φράσης.

Όποιος πράγματι ασκητής ή βραχμάνος θα έλεγε έτσι «Εγώ, αφού απορρίψω αυτόν τον υπαρξιακό πόνο, θα διακηρύξω έναν άλλο υπαρξιακό πόνο», αυτό θα ήταν απλώς κενή ομιλία· και ερωτηθείς δεν θα μπορούσε να απαντήσει. Έτσι είναι οι αλήθειες. Και τη νύχτα που ο Ευλογημένος αφυπνίστηκε πλήρως, και τη νύχτα που μέσω της μη προσκόλλησης επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, στο μεταξύ ό,τι ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχοι, εμπνευσμένος λόγος, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα - όλο αυτό είναι ο τροχός της Διδασκαλίας που τέθηκε σε κίνηση. Τίποτε από τη διδαχή της Διδασκαλίας των

Βουδών, των Ευλογημένων, δεν είναι εκτός του τροχού της Διδασκαλίας· κάθε ομιλία αυτού πρέπει να αναζητείται στις ευγενείς διδασκαλίες. Εκεί για την κατανόηση, φωτεινές αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες είναι σταθερές.

Εκεί ποιος είναι ο πόνος; Η γέννηση, το γήρας, η ασθένεια, ο θάνατος· συνοπτικά τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι υπαρξιακός πόνος. Εκεί αυτή είναι η επεξήγηση των χαρακτηριστικών: η γέννηση έχει ως χαρακτηριστικό την εμφάνιση, το γήρας έχει ως χαρακτηριστικό την ωρίμανση, η ασθένεια έχει ως χαρακτηριστικό τον πόνο του πόνου, ο θάνατος έχει ως χαρακτηριστικό τον αποθαμό, η λύπη έχει ως χαρακτηριστικό τον αποχωρισμό από τους αγαπημένους, τη μεταβολή και την οδύνη, ο θρήνος έχει ως χαρακτηριστικό τον οδυρμό, ο πόνος έχει ως χαρακτηριστικό τη σωματική πίεση, η δυσaréσκεια έχει ως χαρακτηριστικό τη νοητική πίεση, το άγχος έχει ως χαρακτηριστικό το κάψιμο από τις νοητικές μολύνσεις, η συσχέτιση με το δυσάρεστο έχει ως χαρακτηριστικό τη σύνδεση με το δυσάρεστο, ο αποχωρισμός από τους αγαπημένους έχει ως χαρακτηριστικό την απουσία του ευχάριστου, η απώλεια έχει ως χαρακτηριστικό την αποτυχία της πρόθεσης, τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης έχουν ως χαρακτηριστικό τη μη πλήρη κατανόηση, το γήρας και ο θάνατος έχουν ως χαρακτηριστικό την ωρίμανση και τον αποθαμό, ο αποθαμός και η επαναγέννηση έχουν ως χαρακτηριστικό την εμφάνιση και τον αποθαμό, η προέλευση έχει ως χαρακτηριστικό τη γέννηση της σύλληψης, η παύση έχει ως χαρακτηριστικό την εγκατάλειψη της προέλευσης, η οδός έχει ως χαρακτηριστικό την εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων. Ο υπαρξιακός πόνος έχει ως χαρακτηριστικό την ασθένεια, η προέλευση έχει ως χαρακτηριστικό την αντιληπτικότητα, η οδός έχει ως χαρακτηριστικό το να οδηγεί στην απελευθέρωση, η παύση έχει ως χαρακτηριστικό την ειρήνη. Το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης έχει ως χαρακτηριστικό την παύση της κατάστασης χωρίς σύλληψη· ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση, ο υπαρξιακός πόνος και η παύση, ο υπαρξιακός πόνος και η οδός, η προέλευση και ο υπαρξιακός πόνος, η προέλευση και η παύση, η προέλευση και η οδός, η παύση και η προέλευση, η παύση και ο υπαρξιακός πόνος, η παύση και η οδός, η οδός και η παύση, η οδός και η προέλευση, η οδός και ο υπαρξιακός πόνος.

8. Εκεί υπάρχουν αυτές οι ομιλίες.

«Από την πρώτη νύχτα που ο νεαρός κατοικεί στη μήτρα· αυτός πορεύεται σαν να έχει σηκωθεί, πηγαίνοντας δεν επιστρέφει».

Υπάρχουν αυτές οι οκτώ επαναγεννήσεις μέσω δωρεάς, Άναντα, η ομιλία στο Έκουτταρίκα - αυτή είναι η γέννηση.

Εκεί ποιο είναι το γήρας;

Μη ακολουθήσαντες την άγια ζωή, μη αποκτήσαντες πλούτη στη νεότητα· σαν γερασμένοι ερωδιοί θρηγούν, σε λίμνη με εξαντλημένα ψάρια.

Τα πέντε αρχικά σημάδια στους θεούς - αυτό είναι το γήρας.

Εκεί ποια είναι η ασθένεια;

Ο ίδιος με αυτό, από πού βασιλιά, και εσύ βιώνεις τη γήρανση· πολεμιστή, ο καρπός της πράξης, ο κόσμος διότι δεν απορρίπτει την πράξη.

Οι τρεις ασθενείς - αυτή είναι η ασθένεια.

Εκεί ποιος είναι ο θάνατος;

Όπως τα πήλινα δοχεία του αγγειοπλάστη·
και μικρά και μεγάλα, αυτά που είναι ψημένα και αυτά που είναι ωμά·
όλα καταλήγουν στο σπάσιμο, έτσι είναι η ζωή των θνητών.

Κοιτάξτε αυτούς που σπαρταρούν σε ό,τι θεωρούν δικό τους, όπως ψάρια σε
νερό που στερεύει·
έχοντας δει και αυτό, ας περπατά κανείς χωρίς ιδιοκτησία, χωρίς να
δημιουργεί προσκόλληση στα είδη ύπαρξης.

Η ομιλία Ουντακαπάννα - αυτός είναι ο θάνατος.

Εκεί ποια είναι η λύπη;

Εδώ θλίβεται, πεθαίνοντας θλίβεται, αυτός που κάνει κακό και στις δύο
περιπτώσεις θλίβεται·
Αυτός θλίβεται, αυτός ταλαιπωρείται, έχοντας δει τη μολυσμένη πράξη του
εαυτού του.

Οι τρεις κακές συμπεριφορές - αυτή είναι η λύπη.

Εκεί ποιος είναι ο θρήνος;

Άπληστοι στις ηδονές, προσκολλημένοι, παραπλανημένοι, ανυπάκουοι αυτοί
εδραιωμένοι στο άδικο·
Οδηγημένοι στον πόνο θρηνούν, «τι θα γίνουμε όταν πεθάνουμε από εδώ;»

Τρεις αποτυχίες - αυτός είναι ο θρήνος.

Εκεί ποιος είναι ο πόνος;

«Εκατό ήταν οι σιδερένιες αιχμές, όλες προκαλούσαν ατομικό αίσθημα·
φλεγόμενες σαν φωτιά, γεμάτες πλήθος φλογών.

Μεγάλος πράγματι αυτός ο πυρετός, ομιλία στο Σαμγιούτακα στα Σάτσα-σαμγιούτα -
αυτός είναι ο πόνος.

Εκεί ποια είναι η δυσaréσκεια;

Κατακλυσμένος από λογισμούς αυτός, σαν άθλιος καίγεται·
Ακούγοντας τον ψόγο των άλλων, ντρέπεται τέτοιος.

Αυτά τα δύο είναι φαινόμενα που προκαλούν τύψη - αυτή είναι η δυσaréσκεια.

Εκεί ποιο είναι το άγχος;

«Όπως των σιδηρουργών η φωτιά, μέσα καίει όχι έξω·
έτσι καίγεται η καρδιά μου, ακούγοντας για το λωτό που γεννήθηκε.

Τρεις φωτιές - αυτό είναι το άγχος.

Εκεί ποια είναι η συσχέτιση με το μη αγαπημένο;

Όπως η σκουριά που προκύπτει από το σίδηρο, αφού προκύψει από αυτό, αυτό το ίδιο κατατρώει·
έτσι αυτόν που συμπεριφέρεται υπερβολικά, οι δικές του πράξεις τον οδηγούν στον κακότυχο κόσμο.

Αυτοί οι δύο συκοφαντούν τον Τατχάγκατα, ομιλία στο Εκούταρिका στα δυάδες - αυτή είναι η συσχέτιση με το μη αγαπημένο.

Εκεί ποιος είναι ο αποχωρισμός από τους αγαπημένους;

Όπως ακριβώς αυτό που συναντήθηκε σε όνειρο, ο ξυπνημένος άνθρωπος δεν βλέπει·
έτσι ακόμη τον αγαπημένο άνθρωπο, το φάντασμα πεθαμένο δεν βλέπει.

Εκείνοι οι θεοί γνωρίζοντας ότι είναι υποκείμενοι σε θάνατο, καθοδηγούν με τρία λόγια. Αυτός είναι ο αποχωρισμός από τους αγαπημένους.

Το να μην αποκτά κανείς αυτό που επιθυμεί, οι τρεις κόρες του Μάρα·
Σε αυτόν που ποθεί τις ηδονές, στο όν που έχει γεννηθεί επιθυμία·
Αν αυτές οι ηδονές παρακμάζουν, υποφέρει σαν τρυπημένος από βέλος.

Συνοπτικά, τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι υπαρξιακός πόνος.

Μάτι και αυτί και μύτη, γλώσσα, σώμα, έπειτα νους·
Αυτά είναι τα φοβερά κοσμικά δελεάσματα, όπου τα όντα είναι κοινοί άνθρωποι.

Αυτά είναι τα πέντε συναθροίσματα, μοναχοί - αυτός είναι ο πόνος.

Εκεί ποιο είναι το γήρας και ο θάνατος;

Σύντομη πράγματι είναι αυτή η ζωή, πριν από τα εκατό χρόνια πεθαίνει·
Ακόμα κι αν η ζωή είναι χωρίς δυσκολία, τότε βέβαια πεθαίνει από γηρατειά.

Στο Σαμγιούτακα, στο Πασενάντι-σαμγιούτα, η ομιλία «Η γιαγιά μου πέθανε» - αυτό είναι το γήρας και ο θάνατος.

Εκεί ποιος είναι ο θάνατος και η επαναγέννηση;

«Όλα τα όντα θα πεθάνουν, διότι η ζωή έχει τον θάνατο ως τέλος·
Θα πάνε σύμφωνα με τις πράξεις τους, δεχόμενα τον καρπό των δικών τους πράξεων». -

Αυτός είναι ο θάνατος και η επαναγέννηση.

Με αυτές τις ομιλίες και με άλλες παρόμοιες, η εννεαπλή ομιλία, αφού εισέλθει σε αυτές, γνωρίζοντας τον υπαρξιακό πόνο από το χαρακτηριστικό, πρέπει να αναλυθεί η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου τόσο η κοινή όσο και η μη-κοινή. Με στίχους οι στίχοι πρέπει να αξιολογούνται, ή με επεξηγήσεις η επεξήγηση - αυτός είναι ο πόνος.

9. Εκεί ποια είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου;

Προσκολλημένοι στις ηδονές, δεμένοι με την προσκόλληση στις ηδονές, μη

βλέποντας το σφάλμα στον νοητικό δεσμό·
διότι ποτέ αυτοί που είναι δεμένοι με την προσκόλληση στους νοητικούς
δεσμούς, δεν θα διαβούν τη νοητική πλημμύρα την εκτεταμένη και μεγάλη.

Η ομιλία για τις τέσσερις νοητικές διαφθορές - αυτή είναι η προέλευση του
υπαρξιακού πόνου.

Εκεί ποια είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου;

Σε όποιον δεν κατοικεί απάτη ούτε αλαζονεία,
αυτός που είναι χωρίς απληστία, χωρίς ιδιοκτησία, χωρίς επιθυμία,
με απορριφθείσα οργή, με κατασβεσμένο εαυτό·
αυτός είναι βραχμάνος, αυτός είναι ασκητής, αυτός είναι μοναχός.

Αυτές οι δύο απελευθερώσεις, η απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της
λαγνείας· και η απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της φθίσης της άγνοιας - αυτή
είναι η παύση.

Εκεί ποια είναι η οδός;

Αυτή ακριβώς είναι η οδός, δεν υπάρχει άλλη, για τον εξαγνισμό της
ενόρασης·
η ευγενής οκταμελής οδός, αυτή είναι η σύγχυση του Μάρα.

Αυτοί οι επτά, μοναχοί, παράγοντες της φώτισης - αυτή είναι η οδός.

Εκεί ποιες είναι οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες;

«Όσα φαινόμενα προέρχονται από αιτία, την αιτία τους ο Τατχάγκατα είπε·
και όποια η παύση τους, έτσι διδάσκει ο μεγάλος ασκητής».

Τα φαινόμενα που προέρχονται από αιτία είναι ο υπαρξιακός πόνος, η αιτία είναι η
προέλευση, αυτός είναι ο λόγος του Ευλογημένου. Αυτή η Διδασκαλία είναι η παύση,
όσοι πράγματι διαμένουν παρατηρώντας την απόλαυση στα φαινόμενα που είναι
υποκείμενα σε νοητικούς δεσμούς. Οι νοητικές μολύνσεις και η επιθυμία αυξάνονται,
με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση... κ.λπ... Έτσι υπάρχει η
προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. Εκεί όποιος είναι ο
νοητικός δεσμός - αυτή είναι η προέλευση. Τα φαινόμενα υποκείμενα σε νοητικούς
δεσμούς και η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσαρέσκεια και το άγχος που προκύπτουν
- αυτός είναι ο πόνος. Η παρατήρηση του κινδύνου στα φαινόμενα που είναι
υποκείμενα σε νοητικούς δεσμούς - αυτή είναι η οδός. Απελευθερώνεται από τη
γέννηση, από το γήρας, από τις αρρώστιες, από τους θανάτους, από τις λύπες, από
τους θρήνους, μέχρι και από το άγχος - αυτό είναι το Νιμπάνα. Αυτές είναι οι
τέσσερις αλήθειες.

Εκεί ποιο είναι το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης;

Για αυτόν που έχει παρέλθει δεν υπάρχει μέτρο, διότι δεν υπάρχει εκείνο με το
οποίο θα τον όριζαν·
επειδή όλες οι προσκολλήσεις έχουν εξαλειφθεί, οι σοφοί, βασισμένοι σε εκατό
θεωρίες, όλοι.

Στο Σαμγιούτακα το Γκοντχίκα-σαμγιούτα.

Αυτές είναι οι μη-κοινές ομιλίες. Όπου κι αν οι αλήθειες έχουν υποδειχθεί, εκεί εκεί κατεβάζοντας από το χαρακτηριστικό της αλήθειας, με αμέτρητες φράσεις εκείνο το νόημα πρέπει να αναζητείται. Εκεί το νόημα ακολουθεί τη φράση και πάλι η φράση ακολουθεί το νόημα· για κάθε ένα από αυτά αμέτρητες φράσεις· με αυτές τις ομιλίες όπως έχουν τεθεί οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες πρέπει να αναλυθούν. Με τους στίχους που έχουν εισέλθει στις πέντε συλλογές, οι στίχοι πρέπει να αξιολογούνται, με την επεξήγηση ή επεξήγηση. Αυτές είναι οι μη-κοινές ομιλίες.

Αυτοί είναι οι συνοπτικοί στίχοι τους

Από την πρώτη νύχτα, οι οκτώ επαναγεννήσεις μέσω δωρεάς·
τα πέντε αρχικά σημάδια, σαν λίμνη με εξαντλημένα ψάρια.

Ο ίδιος με αυτό, από πού βασιλιά, οι τρεις θεοί άρρωστοι·
όπως του αγγειοπλάστη, όπως η διαμόρφωση του ποταμού.

Εδώ θλίβεται, πεθαίνοντας θλίβεται, και οι τρεις κακές συμπεριφορές·
άπληστοι στις ηδονές, προσκολλημένοι, μέχρι τις τρεις αποτυχίες.

Εκατό ήταν οι σιδερένιες αιχμές, ο πυρετός μεγαλύτερος·
κατακλυσμένος από λογισμούς αυτός, εκεί και από αυτούς που προκαλούν
τύψη.

Όπως των σιδηρουργών η φωτιά, οι τρεις φωτιές διακηρύχθηκαν·
από το σίδερο ο ρύπος προέκυψε, η συκοφαντία στον Τατχάγκατα.

Με τρεις τρόπους οι θεοί καθοδηγούν, όπως η συνάντηση σε όνειρο·
και οι τρεις κόρες του Μάρα, υποφέρει σαν τρυπημένος από βέλος.

Μάτι και αυτί και μύτη, τα πέντε συναθροίσματα διακηρύχθηκαν·
σύντομη πράγματι είναι αυτή η ζωή, η γιαγιά μου ηλικιωμένη.

Όλα τα όντα θα πεθάνουν, η επαναγέννηση και η συσσώρευση θανάτων·
προσκολλημένοι στις ηδονές, και με τις τέσσερις νοητικές διαφθορές.

Σε όποιον δεν κατοικεί απάτη, οι δύο αυτές απελευθερώσεις του νου·
αυτή ακριβώς είναι η οδός, δεν υπάρχει άλλη, και οι παράγοντες της φώτισης
καλά διδάχθηκαν.

Για αυτόν που έχει παρέλθει δεν υπάρχει μέτρο, ο Γκοντίκα επέτυχε το τελικό
Νιμπάνα·
όσα φαινόμενα προέρχονται από αιτία, αυτοί που παρατηρούν τους νοητικούς
δεσμούς.

Αυτοί είναι οι δέκα συνοπτικοί στίχοι τους.

10. Εκεί αυτές είναι οι κοινές ομιλίες, στις οποίες ομιλίες διδάχθηκαν κοινές
αλήθειες και με τη σειρά και αντίστροφα και μικτά. Εκεί αυτή είναι η αρχή.

Από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος]
από τη σκεπτικιστική αμφιβολία και την αμέλεια δεν φωτίζεται·

η δίψα είναι η επικάλυψή του, λέω, η δυστυχία είναι ο μεγάλος φόβος του.

Εκεί όποια είναι η άγνοια και η σκεπτικιστική αμφιβολία, αυτή είναι η προέλευση. Αυτό που είναι ο μεγάλος φόβος, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες - ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση. «Ο νοητικός δεσμός και τα φαινόμενα υποκείμενα σε νοητικούς δεσμούς» είναι η επεξήγηση στο Σαμγιούτακα, στα Τσίτα-σαμγιούτα. Εκεί όποιος είναι ο νοητικός δεσμός, αυτή είναι η προέλευση. Τα φαινόμενα υποκείμενα σε νοητικούς δεσμούς, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες - ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση.

Εκεί ποιος είναι ο υπαρξιακός πόνος και η παύση;

Αυτού που η επιθυμία για ύπαρξη έχει κοπεί, του μοναχού που έχει κόψει τον οδηγό·
εξαλείφθηκε η περιπλάνηση στον κύκλο των γεννήσεων, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση.

Η συνείδηση, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Η οριστική διακοπή της επιθυμίας για ύπαρξη, αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου. «Εξαλείφθηκε η περιπλάνηση στον κύκλο των γεννήσεων, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση» είναι η έκθεση. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες - ο υπαρξιακός πόνος και η παύση. Αυτές οι δύο, μοναχοί, είναι οι απελευθερώσεις· η απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της λαγνείας και η απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της φθίσης της άγνοιας. Η συνείδηση, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Η απελευθέρωση, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες - ο υπαρξιακός πόνος και η παύση.

Εκεί ποιος είναι ο υπαρξιακός πόνος και η οδός;

Γνωρίζοντας ότι αυτό το σώμα είναι σαν πήλινο δοχείο, εδραιώνοντας αυτή τη συνείδηση σαν οχυρωμένη πόλη·
Πολεμήστε τον Μάρα με το όπλο της σοφίας, και προστατεύστε αυτό που κατακτήθηκε, χωρίς να προσκολλάστε.

Εκεί και το σώμα που είναι σαν πήλινο δοχείο και η συνείδηση που είναι σαν οχυρωμένη πόλη, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Το να πολεμήσετε τον Μάρα με το όπλο της σοφίας, αυτή είναι η οδός. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες. Ό,τι, μοναχοί, δεν είναι δικό σας, αυτό πρέπει να εγκαταλειφθεί. Οι νοητικοί δεσμοί, αυτή είναι η οδός. Εκείνα τα φαινόμενα που δεν ανήκουν σε έναν εαυτό και πρέπει να εγκαταλειφθούν, η ύλη μέχρι τη συνείδηση, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος και η οδός.

Εκεί ποιος είναι ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση και η παύση;

Όποιες λύπες ή θρήνοι, και οδύνες πολύμορφες στον κόσμο·
εξαρτώμενα από το αγαπητό προκύπτουν αυτά, όταν το αγαπητό απουσιάζει δεν υπάρχουν αυτά.

Οι λύπες και οι θρήνοι, και η πολύμορφη οδύνη, αυτό που προκύπτει από την αγάπη, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Η αγάπη, αυτή είναι η προέλευση. Η απομάκρυνση της θέλησης και του πάθους εκεί, η μη-πράξη προς το αγαπητό, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι τρεις αλήθειες. Ο περιπλανώμενος ασκητής Τιμπαρούκα επιστρέφει στο «αυτοδημιούργητο και δημιουργημένο από άλλον». Όπως αυτή η διερεύνηση,

αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Αυτή που μη προσεγγίζοντας αυτά τα δύο άκρα είναι η μέση πρακτική, με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες μέχρι με τη γέννηση ως συνθήκη υπάρχει γήρας και θάνατος, και αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση. Η συνείδηση, η νοητικότητα και υλικότητα, οι έξι αισθητήριες βάσεις, η επαφή, το αίσθημα, το γίγνεσθαι, η γέννηση, το γήρας και ο θάνατος, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Η άγνοια, οι δραστηριότητες, η επιθυμία, η προσκόλληση, αυτή είναι η προέλευση. Έτσι αυτό το αυτοδημιούργητο θα ερευνούσε· και ο υπαρξιακός πόνος στην Εξαρτώμενη Γένεση, αυτή η προέλευση έχει υποδειχθεί. Από την παύση της άγνοιας υπάρχει παύση των δραστηριοτήτων και μέχρι την παύση του γήρατος και του θανάτου, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι τρεις αλήθειες, ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση και η παύση.

11. Εκεί ποιος είναι ο υπαρξιακός πόνος και η προέλευση και η οδός;

«Αυτός που είδε τον υπαρξιακό πόνο και από πού προέρχεται, πώς θα μπορούσε αυτό το πλάσμα να κλίνει προς τις ηδονές;
Γνωρίζοντας ότι οι ηδονές στον κόσμο είναι προσκόλληση, αυτός με επίγνωση ως εξασκείται για την απομάκρυνσή τους».

Αυτός που είδε τον υπαρξιακό πόνο, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Από όπου προέρχεται, αυτή είναι η προέλευση. Αυτό που είναι ορατό, από όπου προέρχεται μέχρι η εξάσκηση για την απομάκρυνσή του, αυτή είναι η οδός. Αυτές είναι οι τρεις αλήθειες.

Στα Ενδεκάτα Αγκούταρα η ομιλία με το παράδειγμα του βοσκού.

Εκεί μέχρι τη σύνδεση με την αντίληψη της υλικής μορφής και οι έξι αισθητήριες βάσεις, όπως συγκαλύπτει την πληγή και το πέρασμα του ποταμού, και όπως αποκτά τη μεγάλη χαρά και αγαλλίαση συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία, και το τετραπλό και η βάση από την ατομική ύπαρξη, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Μέχρι να αφαιρεί τα αυγά των μυγών, αυτή είναι η προέλευση. Η σύνδεση με την αντίληψη της υλικής μορφής, η αφαίρεση των αυγών των μυγών, η κάλυψη της πληγής, η γνώση της οδού και η επιδεξιότητα στον τόπο βοσκής, αυτή είναι η οδός. Τα υπόλοιπα φαινόμενα, υπάρχουν αιτίες, υπάρχουν συνθήκες, υπάρχουν εξαρτήσεις, το άρμεγμα με υπόλοιπο, οι πολλαπλές τιμές και τα φαινόμενα που έχουν ως συνθήκη την καλή φιλία, η γνώση της οδού και η αιτία, αυτές είναι οι τρεις αλήθειες.

Εκεί ποιος είναι ο υπαρξιακός πόνος και η οδός και η παύση;

Η μνήμη επί του σώματος εδραιωμένη, στις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής συγκρατημένος·
συνεχώς ο μοναχός αυτοσυγκεντρωμένος, θα γνωρίσει το Νιμπάνα του εαυτού του.

Εκεί και η μνήμη επί του σώματος και οι έξι αισθητήριες βάσεις, όπου όλο αυτό είναι υπαρξιακός πόνος. Και η μνήμη επί του σώματος και η αυτοσυγκράτηση της ηθικής και η αυτοσυγκέντρωση, όπου η μνήμη, αυτό είναι το συνάθροισμα της σοφίας. Και ολόκληρο το συνάθροισμα της ηθικής και το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης, αυτή είναι η οδός. Από αυτόν που διαμένει έτσι πρέπει να γνωστεί το Νιμπάνα. Αυτή είναι η παύση, αυτές είναι οι τρεις αλήθειες. Εδραιωμένος στην ηθική, δύο φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν, η νοητική ηρεμία και η διόραση. Εκεί τα

φαινόμενα που γεννιούνται μαζί με τη συνείδηση, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Και η νοητική ηρεμία και η διόραση, αυτή είναι η οδός. Η απελευθέρωση του νου μέσω της φθίσης της λαγνείας και η απελευθέρωση μέσω σοφίας μέσω της φθίσης της άγνοιας, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι τρεις αλήθειες.

Εκεί ποια είναι η προέλευση και η παύση;

Η ελπίδα και η λαχτάρα και η ευχαρίστηση, σε πολλά στοιχεία τα ρεύματα εδραιωμένα·
προερχόμενες από τη ρίζα της αγνωσίας, οι επιθυμητικές σκέψεις, όλες τερματίστηκαν από μένα μαζί με τη ρίζα τους.

«Προερχόμενες από τη ρίζα της αγνωσίας»: με τα προηγούμενα είναι η προέλευση. «Όλες τερματίστηκαν από μένα μαζί με τη ρίζα τους»: αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες. Λόγω της μη κατανόησης και της μη διεύθυνσης τεσσάρων φαινομένων, πρέπει να αναπτυχθεί αναλυτικά. Της ευγενούς ηθικής, της αυτοσυγκέντρωσης, της σοφίας, της απελευθέρωσης. Εκεί όποια είναι η μη κατανόηση και η μη διεύθυνση αυτών των τεσσάρων φαινομένων, αυτή είναι η προέλευση. Η διεύθυνση της οδήγησης προς την ύπαρξη, αυτή είναι η παύση. Αυτή είναι η προέλευση και η παύση.

Εκεί ποια είναι η προέλευση και η οδός;

«Όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο, [Ατζίτα, είπε ο Ευλογημένος]
η μνήμη είναι η αποτροπή τους·
την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων λέω, με τη σοφία αυτά κλείνονται».

«Όσα ρεύματα», αυτή είναι η προέλευση. Και η σοφία και η μνήμη είναι η αποτροπή και το κλείσιμο, αυτή είναι η οδός. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες. Η ομιλία Σαντζετανίγια, η μορφή του οχήματος με τη σταθερή ζάντα, υποδείχθηκε σε έξι μήνες. Εκεί όποιο σώμα, σωματική πράξη με στρέβλωση, με μίσος, με διαφθορά, όποια στρεβλότητα, μισητότητα, διεφθαρμένη κατάσταση, αυτή είναι η προέλευση. Έτσι η λεκτική πράξη και η νοητική πράξη χωρίς στρέβλωση, χωρίς μίσος, χωρίς διαφθορά, όποια μη-στρεβλότητα, μη-μισητότητα, μη-διεφθαρμένη κατάσταση, αυτή είναι η οδός. Έτσι η λεκτική πράξη και η νοητική πράξη. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες, η προέλευση και η οδός.

Εκεί ποια είναι η προέλευση και η παύση και η οδός;

«Για τον εξαρτώμενο υπάρχει ταλάντευση, για τον ανεξάρτητο δεν υπάρχει ταλάντευση· όταν δεν υπάρχει ταλάντευση, υπάρχει γαλήνη· όταν υπάρχει γαλήνη, δεν υπάρχει κλίση· όταν δεν υπάρχει κλίση, δεν υπάρχει έλευση και πορεία· όταν δεν υπάρχει έλευση και πορεία, δεν υπάρχει θάνατος και επαναγέννηση· όταν δεν υπάρχει θάνατος και επαναγέννηση, δεν υπάρχει ούτε εδώ ούτε εκεί ούτε ανάμεσα στα δύο. Αυτό ακριβώς είναι το τέλος του πόνου».

Εκεί οι δύο εξαρτήσεις, αυτή είναι η προέλευση. Και η μη-εξάρτηση και η μη-κλίση, αυτή είναι η οδός. Όταν δεν υπάρχει έλευση και πορεία και θάνατος και επαναγέννηση, αυτό ακριβώς είναι το τέλος του πόνου, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι τρεις αλήθειες. Η μη-εγκαθιδρυμένη μνήμη επί του σώματος... κ.λπ... η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, αυτή είναι η προέλευση. Οι έντεκα

απελευθερώσεις με καθοριστική υποστήριξη, μέχρι την απόκτηση της καθοριστικής υποστήριξης, αυτού που έχει εγκαθιδρυμένη μνήμη επί του σώματος διαμένει. Η ηθική αυτοσυγκράτηση είναι αυτή που ξηραίνει, και η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, αυτή είναι η οδός. Και η απελευθέρωση, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι τρεις αλήθειες. Η προέλευση και η παύση και η οδός.

12. Εκεί ποια είναι η παύση και η οδός;

Με την αλήθεια που έκανε ο ίδιος, με αυτήν ο ίδιος έχει φτάσει στο Νιμπάνα, έχοντας διαβεί την αβεβαιότητα·
Και έχοντας γνωρίσει την ανυπαρξία στον κόσμο, τόσο με εξαλειμμένη επαναγέννηση αυτός είναι μοναχός.

Αυτό που είναι με την αλήθεια, αυτή είναι η οδός. Αυτό που είναι η εξαλειμμένη επαναγέννηση, αυτή είναι η παύση. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες. Οι πέντε βάσεις της απελευθέρωσης - ο Διδάσκαλος ή κάποιος νοήμονας σύντροφος στην άγια ζωή διδάσκει τη Διδασκαλία - πρέπει να αναπτυχθούν αναλυτικά. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα γεννιέται χαρά, σε αυτόν που χαίρεται γεννιέται αγαλλίαση, μέχρι που αποστασιοποιούμενος απαλλάσσεται από το πάθος· αυτή είναι η οδός. Η απελευθέρωση, αυτή είναι η παύση. Έτσι οι πέντε βάσεις της απελευθέρωσης αναλυτικά. Αυτές είναι οι δύο αλήθειες, η παύση και η οδός.

Αυτές είναι οι κοινές ομιλίες. Με αυτές τις κοινές ομιλίες όπως έχουν τεθεί, κατεβάζοντας από τη διείσδυση και από το χαρακτηριστικό, άλλες ομιλίες πρέπει να αναλυθούν από αυτόν που δεν παρακμάζει. Με στίχους οι στίχοι πρέπει να αξιολογούνται, με επεξηγήσεις η επεξήγηση. Και αυτές οι δέκα κοινές επεκτάσεις και η μία τετράδα έκθεση είναι κοινή. Και αυτή είναι η διάφορη έκθεση. Ένα, πέντε και έξι και με μία μερική έκθεση, το σύνολο. Αυτές οι δύο αποφυγές και οι προηγούμενες δέκα. Αυτές οι δώδεκα επεκτάσεις είναι αλήθειες. Σε αυτό το βαθμό δεν υπάρχει κάθε ομιλία, αυτή η επεξήγηση ή ο στίχος σαν. Με αυτές τις δώδεκα επεκτάσεις, χωρίς να εισέλθει, από τον επιμελή αφού αναζητηθεί πρέπει να αναλυθεί.

Εκεί αυτή είναι η σύνοψη. Κάθε υπαρξιακός πόνος πηγαίνει στη σύγκλιση με επτά όρους. Με ποιους επτά; Η συσχέτιση με το δυσάρεστο και ο αποχωρισμός από τους αγαπημένους· με αυτούς τους δύο όρους κάθε υπαρξιακός πόνος πρέπει να αναλυθεί. Αυτού οι δύο εξαρτήσεις - το σώμα και η συνείδηση. Γι' αυτό λέγεται «σωματικός πόνος και νοητικός»· δεν υπάρχει εκείνος ο πόνος που δεν είναι ούτε σωματικός ούτε νοητικός· κάθε υπαρξιακός πόνος πρέπει να αναλυθεί με δύο πόνους, τον σωματικό και τον νοητικό. Περιλαμβάνεται σε τρεις μορφές πόνου: τον πόνο ως πόνο, τον πόνο των δραστηριοτήτων, τον πόνο της μεταβολής. Έτσι κάθε υπαρξιακός πόνος περιλαμβάνεται σε τρεις μορφές πόνου. Έτσι και αυτός ο υπαρξιακός πόνος είναι τριπλός. Διπλός ο υπαρξιακός πόνος, σωματικός και νοητικός. Διπλός, η συσχέτιση με το δυσάρεστο και ο αποχωρισμός από τους αγαπημένους. Αυτός είναι ο επταπλός υπαρξιακός πόνος.

Εκεί η προέλευση είναι τριών ειδών, όχι τεσσάρων, όχι πέντε. Ποια είναι τα τρία είδη; Η επιθυμία και η άποψη και η πράξη. Εκεί η επιθυμία και η προέλευση του γίνεσθαι είναι η πράξη. Έτσι η κατωτερότητα και η ανωτερότητα αυτού που γεννήθηκε, αυτή είναι η προέλευση. Έτσι και η κατωτερότητα και η ανωτερότητα στους προορισμούς του γίνεσθαι, και αυτό που περιλαμβάνεται στις τρεις

δυστυχίες, και το σώμα με συνείδηση που προήλθε από τις δύο ρίζες, αυτού που είναι εμποδισμένος από την άγνοια και συνδεδεμένος με την επιθυμία για ύπαρξη, κι αυτό περιλαμβάνεται στις τρεις δυστυχίες.

Έτσι από την ψευδαίσθηση πρέπει να κατανοηθεί η ύπαρξη της άποψης. Αυτή πρέπει να αναλυθεί σε επτά είδη. Μία ψευδαίσθηση αναλύεται σε τρία, τέσσερα θέματα ψευδαίσθησης. Εκεί ποια είναι η μία ψευδαίσθηση; Η ανεστραμμένη προσκόλληση μέσω της απόρριψης, η είσοδος όπως «μόνιμο στο παροδικό», έτσι πιάνει το ανεστραμμένο. Έτσι είναι οι τέσσερις ψευδαισθήσεις. Αυτή η μία ψευδαίσθηση διακρίνεται σε αντίληψη, σκέψη, άποψη. Ποια είναι τα τέσσερα θέματα ψευδαίσθησης; Σώμα, αίσθημα, συνείδηση, φαινόμενα. Έτσι σε αυτόν που έχει πέσει στην ψευδαίσθηση αυξάνεται το φάυλο. Εκεί η ψευδαίσθηση της αντίληψης αυξάνει το μίσος, τη φάυλη ρίζα. Η ψευδαίσθηση της σκέψης αυξάνει την απληστία, τη φάυλη ρίζα. Η ψευδαίσθηση της άποψης αυξάνει την αυταπάτη, τη φάυλη ρίζα. Εκεί του μίσους, της φάυλης ρίζας, τρεις λανθασμένες πορείες είναι ο καρπός - λανθασμένη ομιλία, λανθασμένη πράξη, λανθασμένος βιοπορισμός· της απληστίας, της φάυλης ρίζας, τρεις λανθασμένες πορείες είναι ο καρπός - λανθασμένος λογισμός, λανθασμένη προσπάθεια, λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση· της αυταπάτης, της φάυλης ρίζας, δύο λανθασμένες πορείες είναι ο καρπός - λανθασμένη άποψη και λανθασμένη μνήμη. Έτσι το φάυλο με αιτία, με συνθήκη, και οι ψευδαισθήσεις είναι συνθήκη, οι φάυλες ρίζες με αιτία, αυτές ακριβώς μέσω του αντίθετου, ούτε λιγότερες ούτε περισσότερες, πρέπει να αναλυθούν με δύο συνθήκες. Στην παύση και στην οδό, λαμβάνοντας υπόψη την ψευδαίσθηση, από την άλλη πλευρά μέσω του αντίθετου, τέσσερις.

Εκεί αυτοί είναι οι συνοπτικοί στίχοι

Από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος, η συνείδηση είναι επίσης νοητικός δεσμός·

Αυτή η αποκομμένη επιθυμία για ύπαρξη, αυτές οι δύο είναι οι απελευθερώσεις.

Αυτό το σώμα σαν πήλινο δοχείο, ό,τι δεν είναι δικό σας αυτό εγκαταλείψτε· Όποιες λύπες και θρήνοι, και ο Τιμπαρούκα και το αυτοδημιούργητο.

Ο υπαρξιακός πόνος και η άποψη που εγείρεται, και αυτό που μοιάζει με τον βοσκό·

η μνήμη επί του σώματος ας υπάρχει, η νοητική ηρεμία και η διόραση.

Η ελπίδα και η λαχτάρα και η ευχαρίστηση, και η μη κατανόηση των τεσσάρων·

όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο, σταθερή η μορφή της στεφάνης του τροχού.

Αυτό που για τον εξαρτώμενο είναι ταλάντευση, η μη εδραιωμένη μνήμη επί του σώματος·

με την αλήθεια που έκανε ο ίδιος, και με τα επίπεδα απελευθέρωσης.

Στην Πετακοπαντέσα που ειπώθηκε από τον Μαχακατσαγιάννα, η διαφώτιση των ευγενών αληθειών του πρώτου επιπέδου, γνωστή ενώ ζούσε ο Ευλογημένος, από κάποιον σαν εμένα, τον Σαμούντανα, τον Τατχάγκατα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 21. Το καθοδηγητικό κείμενο. 1. Πρώτο επίπεδο της εξήγησης των ευγενών αληθειών έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org